

Opublikowano dnia 10 kwietnia 1956 r.

P 2505/18

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38111

Kl. 17 c, 1/01

Bogdan Frankiewicz

Poznań, Polska

Sposób wznoszenia kopców lodowych

Patent trwa od dnia 13 października 1954 r.

Patent dodatkowy do patentu Nr 36666

W patencie polskim nr 36666 opisano sposób kopcowania lodu, polegający na tym, że foremne bryły lodu układa się w kształcie piramidy, przykrywa masą izolacyjną i zaopatruje w drewniany dach i drewniane pomosty, przy czym w celu ułatwienia utrzymania całości proponowano stawianie jeszcze pali zaporowych, zaś dla zapewnienia lepszej izolacji proponowano też wykładać dno kopców płasko leżącymi okrągłakami, zapewniającymi oprócz lepszej izolacji, łatwiejszy odpływ wody pochodzącej z ubytków lodu.

Doświadczenie w stawianiu kopców lodowych wykazało, że układając kopiec z foremnych brył lodowych i przykrywając go stosunkowo grubą warstwą trocin, pominąć można zupełnie stosowanie jakiegokolwiek drewna, eliminując w ten sposób deficytowy materiał budulcowy bez obawy pogorszenia warunków kopcowania i zwiększenia się ubytku lodu.

Sposób według wynalazku przeprowadza się najlepiej tak, że kopiec układa się na odpowiednio splantowanej powierzchni gruntu, najlepiej posiadającej słabe nachylenie naturalne, którą to powierzchnię wykłada się stosunkowo grubą warstwą żużla, tłucznia ceramicznego, żwiru itp. materiałów izolacyjnych i ewentualnie plecionką słomianą lub też matami wiklinowymi. Na tak

wyłożoną powierzchnię nakłada się pierwszą warstwę lodu złożoną z foremnych brył układając cały kopiec w postaci piramidalnej i zaopatrując go w łąty kontrolne, podobnie jak w patencie 36666 z tym, że przykrywa się go od razu grubą stosunkowo warstwą trocin, tak by co najmniej 2/3 jej nadawały się do ponownego zużycia, które wskazane jest z kolei przykryć matami trzcinowymi, słomianymi lub tym podobnymi, tak ułożonymi, by ułatwiały spływ wody, to znaczy tak, by pasmo maty wyżej położone nakrywało brzegi mat niżej położone, podobnie jak dachówki.

W celu utrwalenia i wzmocnienia odporności kopca na wpływy atmosferyczne, wskazane jest by maty przed ułożeniem ich na przykrytym warstwą trocin kopcu, nasycić zaprawą glinianą, wapniową lub cementową, po czym po ułożeniu mat w wyżej podany sposób, należy pobielić je w celu zmniejszenia działania operacji słonecznej na kopiec. Kopce wykonane w ten sposób okazały się bardzo trwałe i zabezpieczały masę lodową do tego stopnia, że ubytek nie był większy od ubytku stwierdzonego na kopcach wykonanych sposobem patentu 36666.

Sposób według wynalazku można oczywiście realizować w szczegółach inaczej oraz przy posługiwaniu się jeszcze innymi łatwo dostępnymi

mi materiałami izolacyjnymi, bez wykraczania poza ramy niniejszego wynalazku, gdyż istota pomysłu polega na możności zupełnego wyeliminowania drewna do zabezpieczenia kopca.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wnoszenia kopców lodowych, zwłaszcza według patentu nr 36666, znamieny tym, że kopiec stawia się na zniwelowanej płaszczyźnie, najlepiej posiadającej lekką naturalny spad, wysypanej warstwą materiału izolującego, jak np. żużla, tłucznia ceramicznego, żwiru itp., na którym układa się warstwowo w kształcie piramidy foremne bryły lodowe, po czym tak utworzoną piramidę przykrywa się grubą warstwą trocin, po czym na trociny nakłada się maty trzcinowe lub podobne,

najlepiej tak, by jedno pasmo zachodziło na drugie, podobnie jak dachówki.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że maty, w celu zmniejszenia wpływu słońca i czynników atmosferycznych, zanurza się najlepiej w zaprawie glinianej i/lub wapniowej i/lub cementowej, po czym, tak traktowane powierzchnie mat ułożonych na kopcu, bieli się mlekiem wapiennym.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że w celu zwiększenia izolacji cieplnej spodu kopca, materiał izolacyjny, jak żużel, tłuczeń ceramiczny itp. pokrywa się jeszcze ewentualnie warstwą mat, na które układa się pierwszą warstwę foremnych brył lodowych.

Bogdan Frankiewicz

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych